

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENEC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedit, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
116 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays	
Na celo leto veljana na Ameriki in:	Za New York za celo leto \$7.00
Kamado \$6.00	Za pol leta \$3.50
Se pol leta \$3.00	Za inozemstvo za celo leto \$7.00
Za četr leta \$1.50	Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$8.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov.
Dopolni bres podpis in osebnosti se ne prihodujejo. Denar naj se blagovati po Money Order. Pri spremembni kraju naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejmejo nivaliče naznani, da hitreje najdemo nastavnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Clinton 3-2878

ZMAGA JAPONSKIE

Vse kaže, da Japonska ni zmagala samo v svojem boju s Kitajsko, pač pa tudi v sporni, ki ga je imela z Ligo narodov.

Male države so bile sicer zato, da se da Japonski posleni ukor.

Zahvale so, naj se posluži Liga vseh sredstev, ki so ji na razpolago, da pripravi japonsko vlado k pokorščini, ker ni uvaževala obstoječih pogodb ter se je z orožjem postila Mandžurije.

Za ta predlog pa male države niso mogle pridobiti vesil, ki so zastopane v svetu Lige narodov.

Sprva je bilo res slišati pretnje in grožnje, polagoma je pa vse utišnilo.

Velesile namreč nočajo ustvariti nobenega preedenčnega slučaja, ki bi ga bilo mogoče porabiti pozneje proti njim samim, ako bi se jih polotila želja, prijeti za orožje.

Liga je vsemu svetu jasno dokazala, da nima dovolj sredstev in ugleda za preprečenje vojnje.

Oni Amerikanci, ki še vedno streme za tem, da bi se Združene države priključile Ligji, bodo morati slednjicu uvideti, da ne zagovarjajo prave politike.

Svet Lige narodov v Ženevi je moral nekaj storiti, da že vsaj navidez ohrani svoj ugled.

Kot je že običaj v takih zadehah, je bila imenovana posebna komisija, ki naj bi posredovala med Japonsko in Kitajsko.

Izgovarjali so se, da sta poleg Kitajske pri Mandžurskem vprašanju najbolj zainteresirani Amerika in Rusija, ki pa seveda nista članici Lige. Brez Amerike in Rusije pa ni mogoče proti Japonski agresivno nastopiti.

Komisiji je bilo vsledtega naročeno, naj povabi ruske in ameriške zastopnike na posvetovanje.

Že takoj ob izbruhu vzhodnoazijskega spora so skušale zapadno-evropske velesile pridobiti ameriško vlado, da bi ostro nastopila proti Japonski.

Neka zelo neprevidna nota ameriškega državnega tajnika je vzbudila v njih upanje, da bo nastal konflikt med Japonsko in Ameriko ter da bo seveda Amerika plačala stroške tega konfliktka.

Do tega pa seveda ni prišlo.

Medtem je pa Japonska razširila meje svojega vpliva ter ustavljala v Mandžuriji vazalno državo.

Iz Mandžurije se ne bo tako zlepa umaknila, najmanj pa na zahtevo Lige narodov.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANESENJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Din 300 ..... \$ 3.50	Lir 100 ..... \$ 5.70
Din 300 ..... \$ 3.50	Lir 200 ..... \$11.20
Din 400 ..... \$ 4.75	Lir 300 ..... \$16.40
Din 500 ..... \$ 6.25	Lir 400 ..... \$21.75
Din 1000 ..... \$12.50	Lir 500 ..... \$26.75
Din 5000 ..... \$79.00	Lir 1000 ..... \$62.50

Za uspešno izvršitev navedenih nakazil, boste v dinariju ali v lirah dobiti tudi povečano.

NPLAČLA V AMERIŠKIH DOBLJAJIH		
Za izplačilo \$ 5.00	morate poslati	\$ 6.70
" " \$10.00	" "	\$13.20
" " \$15.00	" "	\$18.90
" " \$20.00	" "	\$21.00
" " \$25.00	" "	\$24.10
" " \$30.00	" "	\$26.30

Prejemnik dobri v starem kraju izplačilo v dolžnjih. Nujna dostavljena izvršitev po CABLE LETTER na prenosimo 60.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

STRAŠNA NESREČA V HRASTNIKU

Hrastnik, 30. novembra.

Včeraj se je pripetila v hrastniškem rudniku Trboveljske prekomoropne družbe strašna nesreča.

V Ojstrjem, ki leži na sedlu med Hrastnikom in Trbovljami, kakih 10 minut oddaljeno iz doline in pol ure hoda iz Trbovelj, se nahaja star podkop, ki je v obratu že blizu 50 let. Glavni rov tega rudnika je dolg skorokilometer in pol. Po njem vozi ozkotirna jamska železnica. Od glavnega rova se cepijo na levo in desno številni stranski rovi, v katerih kopljajo premog in ga spravljajo do glavnega rova, kjer ga natovorijo na male vožnice, takozvane "hunte", in jih z bencinsko komotonovo prevažajo.

Kakov običajno so se rudarji včeraj ob pol šestih zjutraj podali na delo. V tem rovu je zaposlenih 110 delavcev, ker je bil obrat v zadnji dobi znatno reducirat.

Kmalu po pol 10. se je v reviju bliščivo razširila vest, da se je v podkopu na Ojstru pripevala strašna katastrofa.

V prvem hipu se sploh ni dalo razločiti, ker je bil ves rov v gosteni, nepodiranem, s strupenimi plimi pomešanim dimu. Reševalno moštvo, opremljeno s plinski maskami, je prodrla v rov in na krizišču sredi rova, kjer grel glavni odcep od glavnega rova, našlo vse v plamenih. Že spomina so reševalci naleteli na onesvečene rudarje, v neposrednih bližini ognja pa so ležali rudarji vse križem. Reševalci so najprvo z Minamax-aparati pogasili ogenj, ki se je zelo naglo širil in bi bil, ako bi poleg odnešel vse rudarje, kar smo naenkrat zasišli hudo dotončenijo, hip nato pa je že priletel Vinko Spajzer in nam začkal, da gori.

Sprva smo mislili, da se šali, kajti kaj takega se v tem rovu še ni nikdar zgodilo. Komaj pa se je poleg odnešel Vinko Spajzerjeva vzkoka, smo že začutili dim, ki nas je začel dušiti. Naglo smo pohiteli k izhodu, toda ko smo prišli do sreda rova, smo videli, da je izhod zaprt. Tu je bil že ves rov v plamenih. Proti nam se je začel valiti gost, neprodiren in dušljiv dim, ki nas je vrgel nazaj. Sprva smo poskušali prodreti skozi dim in ogenj, toda ves trud je bil zman. Nato smo se vrnili v najoddaljenejši stranski rov in se skušali tam zaščiti pred ognjem in dimom. Toda dim je prodiral vse do nas in kmalu smo uvildeli, da smo izgubljeni. Nemorete si misliti, kakšni občutki so nas navdajali, ko smo gledali smrtni v obraz. S tovarišem Kamenskem smo skačila na v bližini stoeče prazen hunt, ne da bi vedela, kaj prav zaprav počenjava. Potem sem se onesvestil in nič ne vem, kaj se je zgodi dalje. Zavedel sem se v bolnici.

V tem delu rova je bilo zaposlenih 14 rudarjev. Ko so reševalci prišli do njih, so bili že vsi onesvečeni. S posebnimi aparati, ki ki jih morajo imeti v vsakem rudniku, so takoj pričeli z umetnim dihanjem. Pet jih je prišlo kmalu k sebi in so jih takoj spravili iz rova, devet pa jih ni kazalo vedenega znaka življenja.

Med reševalci je tudi strojevodenec bencinske lokomotive Vinko Spajzer, ki je opisal, kako je prišlo do katastrofe. Bilo je okrog devete ure, ko je drugi prideljal z bencinsko lokomotivo 4 hundov v jamo, da bi jih naložili s premogom. Med prepevanjem so rudarji nalagali hunte v kmalu je bil ves vlast naložen. Spajzer je stopil na lokomotivo, da bi jo spravil v pogon. Ko je prijezil za vzdove, je skočila iskra iz nekoliške poškodovanega kabla. V naslednjem hipu je švignil iz motorja plamen. Spajzer, ki je imel na lokomotivo posebno priraven za gašenje takih požarov, se je takoj poslužil, toda ves trud je bil zman. Videc, da na ta način ne bo mogel udusiti plamenov, je naglo sklekel svojo skupino in jo vrgel na ogenj. Pri tem se je še hudo opekel. A tudi to ni nič po-

se začeli zbirati pred rovom rudarji in rudarske družine v strahu za svojce, pričakujoc nadaljnji poročil. Pred rovom so se odigravali gulinjivi prizori, ko so žene in otroci v rovu zaposlenih rudarjev sprejemale ranjence in mrtve, ki so jih dovajali iz jame. Šele okrog 6. zvečer je bilo ugotovljeno, da katastrofa kljub vsej svoji strahoti k sreči ni tako velika, kakor se je sprva mislilo.

Kljub temu da je šest rudarjev izgubilo življenje, tri je pa so v rudniški bolnici borili s smrto. Mrtevi so: Martin Drnož, rojen 1885, ki zapušča ženo in odrasel otroka.

Jazbinsek Ignac, rojen 1897, začuša dva majhna otroka. Skomšek Franc, rojen 1900, začuša ženo in enega otroka.

Ahač Blaž, rojen 1902, doma iz Loke. Babič Ivan, rojen 1908, sin rudarja iz Ojstrega.

Na vest o strašni katastrofi so se začeli zbirati pred rovom rudarji in rudarske družine v strahu za svojce, pričakujoc nadaljnji poročil. Pred rovom so se odigravali gulinjivi prizori, ko so žene in otroci v rovu zaposlenih rudarjev sprejemale ranjence in mrtve, ki so jih dovajali iz jame. Šele okrog 6. zvečer je bilo ugotovljeno, da katastrofa kljub vsej svoji strahoti k sreči ni tako velika, kakor se je sprva mislilo.

Kljub temu da je šest rudarjev izgubilo življenje, tri je pa so v rudniški bolnici borili s smrto. Mrtevi so: Martin Drnož, rojen 1885, ki zapušča ženo in odrasel otroka.

Jazbinsek Ignac, rojen 1897, začuša dva majhna otroka. Skomšek Franc, rojen 1900, začuša ženo in enega otroka.

Ahač Blaž, rojen 1902, doma iz Loke. Babič Ivan, rojen 1908, sin rudarja iz Ojstrega.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobili koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarach. Vsel naše dolgoletne skušnje Vam zamoremo da najboljša pojasmila in tudi vse potrebno preskrbiti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasmila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vize in slično vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjje stroške.

Nedržavljani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljanja Vam, da boste poceni in udobno potovati.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSER)
216 W. 18th St., New York, N. Y.

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1933

Kdor jo hoče imeti, naj nam piše.

Cena 20c

s poštnino vred.

Glas Naroda

216 West 18th Street
New York, N. Y.

tudi on me ima rad. Spustite ga, kajti vsi ga potrebujemo.

Bučan je bil oproščen, in roko v roki je odšel mladi par iz sodne dvorane, da začne življenje znotra.

Eden najbolj poznanih slovenskih trgovcev v Clevelandu, John Spech, je bil 11. decembra ubit v avtomobilski nesreči na E. 140. cesti. Okoli sedme ure zvečer je John peljal z avtomobilom svojega brata Franka, ki je bil birmanski boter, otrokom Johna, proti Collinwoodu. Na 140. cesti se je avto ustavil. Občudno je bil nekaj narobe z avtomobilom. John je praktiček garažar v dočim je lastnik garaže popravil avto, je privabil po cesti drug avto z vso negativno. Popravljalec avtomobilov se je v zadnjem trenutku umaknil, toda avto je zadel Johna Specha in ga na mestu ubil.

Prebivalci vasi Abejar so šli takoj daleč, da je župan na njihovo zahtevu prepovedal duhovniku izvedenje v obhajati nekega kmetja.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

BRILJANTNI PRSTAN

Emil je našel prstan v Cafe de Paris v umivalnici za gospode. — Blestel je, ko si je Emil umival roke, poleg skledice za milo. Pozabiti ga je bil moral ondšak novomejnovan generalni ravnatelj. O tem se ni dalo dvomiti. V prstanu se je kosatal velik briljant.

V Emilu se je dobršen čas dosegalo nekaj takega, kakor boj z nasprotovim si silami. Videle so mu je, kako od sile rad bi bil prstan vrnoven. Utržel bi bil zanj z lahko nekaj tisoččin v priščetku do temeljnega glavnice za čedno počitniško potovanje.

Ni drugi strani pa je moral sum takoj pasti na Emila. Nehot se mu je vslilna misel, da ga je bil poslovodja videl, ko je bil še proti umivalnici za gospode.

Emil je mogel svoj pripravljajti le s težavo prikriti. Nagibal se je k častivemu mnenju, da bi znal najti izkušen stepr na vsak način pravi izhod. Emil se je globoko zamislil. Potem je odšel iz umivalnice z najnedolžnejšim obrazom na svetu. Stepil je k poslovodju in mu izročil prstan s temeljne plemenitine besedami:

"Glejte, tak človek sem jaz! Ta prstan sem našel v vaši umivalnici za gospode. Lahko bi ga bil obdržal. A tega nisem storil. Ne recite del, da so ljudje nepošteni."

Nihče ne bo dvomil, da je bil Emil pošten človek. Poslovodja ni štel z zahvalo in prevzel prstan v shranno. Po tem blagem čini je Emil takoj zapustil gostišče. Ali zato, da bi dal gostom priliko, da bi ga hvalili. Ali pa se mu je v resnici kam mudilo.

Utegnilo je preteči nekako pol ure, ko je v Cafe de Paris zazvonil telefon, in je neka dama želela govoriti z gospodom poslovodjem. Ko je poslovodja to zvedel, je takoj tekel k aparatu. Zenski glas mu je v skrajnem razburjenju tolje zaupal:

"Oh, prosim, moj mož je prejel pri vam v umivalnici za gospode pozabil svoj briljantni prstan. Je to v platinu vdelan, nemavno velik dragulj. V prstanu sta na notranji strani vrezani črki I. E. Ali bi bili tako ljubezni in vprinsali, če ga je kdo našel?"

— Poslovodja je vzel iz listnice prstan, pogledal na notranjo stran in dejal po pravici:

"Da, milostljiva gospoda. Govoriti morete o sreči. Prstan se je našel. Vaš soprog ga more dobiti pri meni, kadar hoče."

Glas je postal takoj za nekaj stopenj ljubezni. Prsil je tole:

"Ali vam ne bi bilo prav, če ti namesto moža prišla po prstan jaz? Stvar je namreč ta, da je strah

mojega moža budo prizadel in je moral takoj levi."

"O pač, pač, milostljiva gospoda, izročimo vam prstan, kadarkoli pride!"

Nato dama: "Pridem takoj."

Kakor blisk je priletela v lokal in hitela, da se ji je utegnil poslovodja konup pokloniti, kako bo prstan njenega moža, ki je bolan na sreču, znatno pomiril. Poslovodja ji je izročil prstan brez obotavjanja. Naglasil je samo, da so tativne v njegovem lokalnu, ki učita najboljši glas, popolnoma izključene, in da se je prstan torej moral "najti".

"Potem seveda ne bomo zamudili, da postanemo tudi mi vaši stalni gostje. Moj mož gre zelo pogosto v kavarno," je rekla dama.

Kaj prijetnejšega ni mogla reči. A ne samo to, marveč je s poslavodjem, da je prstan najdražje.

DOBA ZNANSTVENIH ČUDENJ.

Zivimo v dobi znanstvenih čudenj v industriji in tehnični uspehi so v okzi zvez z našim življenjem. Vzemimo na pr. jeklo, steklo, radio, televizijo, kar je nekaj izmed teh mnogih čudežev. Naprej, vedno naprej!

Industrija cigaret se je tudi premaknila za korak naprej z uvedbo procesa prahačenja in z uporabo ultra-vijoličnih žarkov. Izdelovalci Luckies s poklici v poslovu znanost, da napravijo v resnici mile cigarete. Znanost se je odzvala in jih ponudila slavnih proces prahačenja, kar je izraženo v besedah "It's toasted".

Izdelovalci Luckies vedo, da surov tobak nimata mesta v cigaretnih tabakih. Priroda v surovosti je redkokdaj mila, zato pa hočejo možje in žene, ki kade, da so cigarete mile. Na milijone kadiljev najde Luckey Strike ono, kar so iskali, ker v praženih Luckies ni surovega tobaka.

Nobena druga cigareta ne varuje grla na ta način prahačenja. To je iznajdba samo za Luckey Strikes. In zato ni čuda, da svet povsod priznava Luckies kot najblajše cigarete. Za izdelovanje Luckies se rabí samo najizhranejši in najfinješči domači in turski tobak, in ko je ulečan, se ga podvrže pörčesu prahačenja... Zato so Luckey Strike najblajše cigarete, kar se jih je sploh kdaj kadilo. Prahačenje odstrani neke nečistoči, katere se naravnou nahajajo v vsakem tobaku, in da Luckies tisti mil' okus, kakrsnega si najfinješči kadile žele. Tako ta proces prahačenja omogoča, da milijoni kadiljev uživajo v svojih cigaretah.

Utegnilo je preteči nekako pol ure, ko je v Cafe de Paris zazvonil telefon, in je neka dama želela govoriti z gospodom poslovodjem. Ko je poslovodja to zvedel, je takoj tekel k aparatu. Zenski glas mu je v skrajnem razburjenju tolje zaupal:

"Oh, prosim, moj mož je prejel pri vam v umivalnici za gospode pozabil svoj briljantni prstan. Je to v platinu vdelan, nemavno velik dragulj. V prstanu sta na notranji strani vrezani črki I. E. Ali bi bili tako ljubezni in vprinsali, če ga je kdo našel?"

— Poslovodja je vzel iz listnice prstan, pogledal na notranjo stran in dejal po pravici:

"Da, milostljiva gospoda. Govoriti morete o sreči. Prstan se je našel. Vaš soprog ga more dobiti pri meni, kadar hoče."

Glas je postal takoj za nekaj stopenj ljubezni. Prsil je tole:

"Ali vam ne bi bilo prav, če ti namesto moža prišla po prstan jaz? Stvar je namreč ta, da je strah

Dopisi.

Little Falls, N. Y.

Slovenski Dom, Inc. na 36 Danube St. bo imel svojo letno sejo v nedeljo dne 18. decembra ob 2 uru popoldne. Dolžnost vseh članov je, da se te seje gotovo udeleže, ako jim je res kaj za dobrobit Slovenskega Doma.

Letošnje leto nam je bolj slabo kazalo toda z združenimi močmi smo pač vseeno prebili leto, čepravno ne s tako visokimi dohodki kot so ponavadi pričakuje. Seveda, največja krivda je pač brezposelnost članov, kajti nekateri že po par let ne delajo. Hvala gre pač vsem tistim, kateri so nam šli zmirjan na roko ter pripomogli k boljemu uspehu.

Razmere v našem mestu so se vedno pod ničlo in ni upati pred spomladnjem na kaj boljega. Govori se, da bodo še to zimo delali novi most čez Mohawk River. Ako se ne bodo prejskeli bo pač nekaj ljudi dobilo delo. Seveda, bomo imeli potem zoper večji del.

Vse tukajšnje tovarne tudi zelo slabno obratujejo, plača je pa tudi strašno nizka, tako, da reže je zmiraj udarjen.

Na farmah je ravno isto. Dela več kot dovolj, toda če se hoče kaj pridelka prodati, se ga mora pa malo drgača kot zastonj dati. Pričakujemo že par let boljših časov, toda mislim, da so se na severnem tečaju.

Nesreč smo tudi imeli nekaj to leto. Posebno hudo je zadebla Mr. Fr. Udovič, kateri se že dolgo zadržal na zadnji padec barometra.

Ker so božični prazniki pred durnimi, voščim vsem skupaj veseli božični in noveletne praznike boljšo hodočnost.

Na veselo svodenje v nedeljo na glavni seji Slovenskega Doma.

Frank Moste.

West Allis, Wis.

Cenjeni: Tem potom se vam prav utrudno zahvaljujem za izkazano prijaznost in postrežbo, ki ste izkazali mojemu sinu ob njenem prihodu iz stare domovine. Jaz sem sam že dyakrat potovel čez tvrdko Frank Sakser, in njeni naslednje Metropolitan Travel Bureau, 216 West 18th Street, N. Y., vsakemu najtoplejšemu pomočniku list "Ekonomičeskaja Žizn", izhaja v Sovjetski Rusiji 54000 izvodov v nakladi 35.000.000 izvodov. Leta 1931 je izšlo 53.000 knjig, ki so obsegale 835.000.000 izvodov. Časopis v SSSR se tiskajo v 60 jezikih, in knjige v 83 jezikih. A razvojna tiskarska je preej oviran radi slabe kalitete papirja. Tekom poslednjih let je bilo ustavovljeno v SSSR veliko tiskarnic za izdelavo celuloze in papirja, enako so bile renovirane tudi stare tiskarnice. Radi tega je poskočila produkcija papirja z 220.000 ton (leta 1913) na 500.000 ton (l. 1931). A z druge strani se je zmanjšala povečava proizvodnja papirja doma.

Uvoz papirja iz inozemstva. Producija celuloze je narasla od 1913. leta od 40.700 na 188.000 ton (1931. leta). V letih 1924-25 je znašal uvoz papirja 116.000 ton ali 35 odstotkov celulozne porabe papirja, toda leta 1931 je padel na 25.000 ton, to je 4.80 odst. Danes je vsa skrb obrnjena na to, da se čim bolj poveča produk-

ciona in izdelovalna proizvodnja papirja.

Anton Fedran.

NEVIHTA BO... MLEKO SE JE SESEDLO

Ljudje, ki imajo protin, torejki jih redno trga po udih, so zanesljiv barometer. Dobri napovedovalci dejajo so tudi ljudje s prehodom ali preslabim krvnim pritiskom, ki pa njihove bolečine niso tako hude, kakor recimo revmatizem v prstih, pa tudi pripisujejo jih večinoma vsemu drugemu, saj ne ne nikemu stanju barometra. Zbridiš se, pogleda skozi okno in višči, da je nebo čisto ko brušeno steklo. Pa pride kuharica za zajtrkom in pravi, da bo nevihta. Kakšna nevihta? — se začudiš. — sraj je vendar jasno. Nevihta bo, gospod raleko se je sesedlo.

Skratka, mnogi ljudje čutijo, če barometer pada. To čutijo zlasti bolni ljudje, pa tudi zdravim subjektivno ni vseeno, kako stoji barometer. Če bi navedli le nekaj kliničnih opazovanj v tem pogledu, bi začeli predvsem, da občutljivi, čeprav druge zdravi ljudje čutijo nizko stanje barometra bodisi na načinu, da jih trga po udih, da ne morejo spati, ali da jih bolj glava. Nekateri bolezni ne preneso nizkega atmosferskega pritiska in če je zdravstveno stanje človeka slabom, mu lahko zada nagel padec barometra zadnji udarec. Ljudje s srčno napako ali tuberkulozni reagirajo način težko, včasih celo usodno. Nastane lahko notranja krvavitev ali akutno vnetje. Če ima človek vročino, mu temperatura ob nizkem atmosferskem pritisku se poskrije. Močno reagirajo na nizko stanje barometra tudi živčne bolezni, melanholična depresija se nevarno poskrbi, nekateri psihiatri so prepričani, da je ob nizkem stanju barometra več samomorov, kakor ob normalnem atmosferskem pritisku.

Operacija je izvestno prestala naš prijatelj Mr. John Svaski iz Salsbury, N. Y. Želim, da šmalu okrev.

Ker so božični prazniki pred durnimi, voščim vsem skupaj veseli božični in noveletne praznike boljšo hodočnost.

Na veselo svodenje v nedeljo na glavni seji Slovenskega Doma.

Frank Moste.

West Allis, Wis.

Cenjeni: Tem potom se vam prav utrudno zahvaljujem za izkazano prijaznost in postrežbo, ki ste izkazali mojemu sinu ob njenem prihodu iz stare domovine. Jaz sem sam že dyakrat potovel čez tvrdko Frank Sakser, in njeni naslednje Metropolitan Travel Bureau, 216 West 18th Street, N. Y., vsakemu najtoplejšemu pomočniku list "Ekonomičeskaja Žizn", izhaja v Sovjetski Rusiji 54000 izvodov v nakladi 35.000.000 izvodov. Leta 1931 je izšlo 53.000 knjig, ki so obsegale 835.000.000 izvodov. Časopis v SSSR se tiskajo v 60 jezikih, in knjige v 83 jezikih. A razvojna tiskarska je preej oviran radi slabe kalitete papirja. Tekom poslednjih let je bilo ustavovljeno v SSSR veliko tiskarnic za izdelavo celuloze in papirja, enako so bile renovirane tudi stare tiskarnice. Radi tega je poskočila produkcija papirja z 220.000 ton (leta 1913) na 500.000 ton (l. 1931). A z druge strani se je zmanjšala povečava proizvodnja papirja doma.

Pričakujemo že par let boljših časov, toda mislim, da so se na severnem tečaju.

Nesreč smo tudi imeli nekaj to leto. Posebno hudo je zadebla Mr. Fr. Udovič, kateri se že dolgo zadržal na zadnji padec barometra.

Ker so božični prazniki pred durnimi, voščim vsem skupaj veseli božični in noveletne praznike boljšo hodočnost.

Na veselo svodenje v nedeljo na glavni seji Slovenskega Doma.

Frank Moste.

West Allis, Wis.

Cenjeni: Tem potom se vam prav utrudno zahvaljujem za izkazano prijaznost in postrežbo, ki ste izkazali mojemu sinu ob njenem prihodu iz stare domovine. Jaz sem sam že dyakrat potovel čez tvrdko Frank Sakser, in njeni naslednje Metropolitan Travel Bureau, 216 West 18th Street, N. Y., vsakemu najtoplejšemu pomočniku list "Ekonomičeskaja Žizn", izhaja v Sovjetski Rusiji 54000 izvodov v nakladi 35.000.000 izvodov. Leta 1931 je izšlo 53.000 knjig, ki so obsegale 835.000.000 izvodov. Časopis v SSSR se tiskajo v 60 jezikih, in knjige v 83 jezikih. A razvojna tiskarska je preej oviran radi slabe kalitete papirja. Tekom poslednjih let je bilo ustavovljeno v SSSR veliko tiskarnic za izdelavo celuloze in papirja, enako so bile renovirane tudi stare tiskarnice. Radi tega je poskočila produkcija papirja z 220.000 ton (leta 1913) na 500.000 ton (l. 1931). A z druge strani se je zmanjšala povečava proizvodnja papirja doma.

Pričakujemo že par let boljših časov, toda mislim, da so se na severnem tečaju.

Nesreč smo tudi imeli nekaj to leto. Posebno hudo je zadebla Mr. Fr. Udovič, kateri se že dolgo zadržal na zadnji padec barometra.

Ker so božični prazniki pred durnimi, voščim vsem skupaj veseli božični in noveletne praznike boljšo hodočnost.

Na veselo svodenje v nedeljo na glavni seji Slovenskega Doma.

Frank Moste.

West Allis, Wis.

Cenjeni: Tem potom se vam prav utrudno zahvaljujem za izkazano prijaznost in postrežbo, ki ste izkazali mojemu sinu ob njenem prihodu iz stare domovine. Jaz sem sam že dyakrat potovel čez tvrdko Frank Sakser, in njeni naslednje Metropolitan Travel Bureau, 216 West 18th Street, N. Y., vsakemu najtoplejšemu pomočniku list "Ekonomičeskaja Žizn", izhaja v Sovjetski Rusiji 54000 izvodov v nakladi 35.000.000 izvodov. Leta 1931 je izšlo 53.000 knjig, ki so obsegale 835.000.000 izvodov. Časopis v SSSR se tiskajo v 60 jezikih, in knjige v 83 jezikih. A raz

VSAKDJANJI KRUH

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

81

(Nadaljevanje)

Kadar je sedaj sedela na stolu in zadremala, ni imela več prijetnih sanj. Že po petih minutah se je stresla in se zbudila in papiča je kričala: — Lačen, lačen.

Ta nesrečni tič in njegovo kričanje! Za nobeno rabo ni bil, niti da bi ga šlovek spekel! Da bi se ga mogli rešiti, toda nikdo ni hotel zanj ničesar dati. Perje je že skoro popolnoma izgubilo svojo barvo; vedno si je z debelim kljunom pulil peresa in proti vsakemu se je zaletel, če se mu je približal.

Režekova je bila jezna na nekdaj priljubljenega ptiča. — Zavij mi vrat, — je rekla svojemu možu; — ne morem ga več videti.

Toda Mina se je potegnila zanj rekoč: — Samo pustite ga; samo vi ste ga napravili tako zlobnega.

In tako je stal v zaprašeni gajbi in s svojimi milimi očmi gledal, ko so zopet odnesli kaj pohištva. Tedaj pa je vedno kričal: — Sodrga! Lačen, lačen!

Pričela je ponam, toda v oknu prodajalne ni bilo nobene zelenjave, nobenih košar. Samo nekaj ovelega kropirja, ki je že poganjalo, je bilo videti. Toda niti tega niso mogli prodati. Ako je bila kakša stvar že tako preležana, da je nikdo ni hotel več kupiti, so sami pojedli.

Mina si je v krilo prišila žep, kajti ljudje niso radi videli, ako je prihajala s košaro. In tako je vsak večer kaj prinesla s seboj, da so jedli.

Kadar je Režekova imela kaj denarja, je poslala Frido k mazru. Nekega večera pride vsa objokana domov, kajti nek pes je prevrnil in odnesel klobaso. Ravno tedaj pride domov Mina.

— Kazaj niste poslali Eli? — pravi jazno Mina. — Saj nič ne dela. Niti na malo Trudi noče paziti.

— Eli ne bo šla, — pravi mati in gladi Eline dese.

— Jutri boš šla, — pravi Mina srdito in ko ji Eli pokaže jereček, jo udari po licu, da se ji je poznalo vseh pet prstov.

Režekova se raztrogoti. Z eno roko drži Eli okoli vrata, z drugo pa mahu proti Mini. Pri tem pa upije, da se tresej stene. Minica stvari, o katerih ni ničesar vedela; vrže ji v obraz vse obdobje, katerih so bile krive druge dekle že pred več leti.

Nic ne pomaga, da jo oče Režek strese za ramo. Režekova se ni mogla zdržati in psovke ji kar vrejo iz ust.

— Potem pa gremo: jaz, Artur in otroci, — pravi konečno Mina in drzno pogleda svoji tašči v oči. — Jeziti se ne maram in tudi vam nič ne zamerim. Kaj ne, Artur?

Artur prikima; zdaj je vedno pritrjeval ženi. Njena odločnost mu uga.

— Da, bomo pa šli, — pravi mirno. — Nam se ni treba pred nikomur poniževati. Šli bomo; za nas same zasluživa dovolj.

Režekova se prestraši. Da bosta šla? Za božjo voljo, ako gresta in Mine ne bo več, kdo pa ji bo dajal denar? Samo nekaj nerazumljivega godninha in maje z glavo.

Oče Režek široko odpre oči.

— Tudi ti hočeš iti, Mina? Vsi nas zapuščajo — vti vti! — Žalostno govesi glavo in iz oči mu tečejo solze.

Mina se skloni k njemu, rekoč: — Ne, oče, vas ne bom zapuščila.

Tedaj pa Režek prime za njeno roko, jo boža, se nasmeje in sinovo pobožno po licu.

Vsi se drenjajo okoli Mine, tudi Režekova, ki se prične smejati in jo gladiti po hrbtnu, kot se ne bi bilo nič zgodilo.

Celo Eli se ni več kremžila. S priljubljenim obrazom se drži svoje svakinje za roko. Njene zvite oči so videle dovolj; vedela je dobro, kdo edini je še imel besedo pri hiši.

Poletni prah je ležal po Gubčevi ulici. Doli v kleti je bil več letni prah; prah več zim in poletij, ki se je takoj dvignil, sko je kdo le premaknil stol. Noben solnčni žarek ga ni obseval, nobena sapa ga ni odpihala.

Mož, ki je Arturju pomagal nositi pohištvo, je preklinjal, kajti venomer je moral kašljati in dihati. Oba sta bila črna v obrazu in sta komaj dihalo in kaj videla.

Na ulici je stal voz, v katerega je bila vprežena suha kljusa. Tudi Mina pomaga nositi. Okoli voza je bila grača otrok, pa tudi odrasli možje in žene so postajali in stali v večji oddaljenosti ter zanj.

Režekovi, ki so stanovali v tej kleti petindvajset let, so se sestili. Kaj takega pa še ne! Zadnje čase so že vti pozabili Režekove, zdaj pa se vti zopet zanimajo za nje.

Da so ljudje mogli tako prepasti! Marsikateri, ki je sedaj gledal, se je že dobro spominjal, kako je pred več leti čedni, sedaj pa sključeni Režek, gibično skočil s kočije, ko se je pripeljal s posake. In vti so še vedeli, kako lepo črno poročno obleko je imela nevesta in na glavi rmen venec, ki je bilo tako velik kot zadnje kolo pri vozu.

Prevč visoko so živelji — da, da, vsles tegu gride vse tako!

Mina se ne briga za zjajala. Pridno pomaga, nosi dviguje in svojemu možu zapoveduje: — Postavi to tukaj, to tam. — Vsa rdeča je v obraz in pomlajena.

S tako lahkim sreem se še ni nikdar scila. Pred očmi ji vedno stoji lepa, nova hiša na voglu Poljanske ulice, kjer bodo sedaj stanovati. Sedaj bodo nekaj časa stanovati za poskušnjo, kajti gradbeni družbi jim je dala stanovanje in službo hišnega oskrbnika, aka se izkažejo, da so kos svoji nalogi, bodo mogli za vedno ostati.

Sama bo že skrbela za to! Njeno srce je polno upanja. Ta služba je bila kot nalača za Arturja. Za to je bil dovolj močan, da je nadzoroval hišo, hodil po stopnicah in hodnikih.

— Boš videla, — je rekel svoji ženi in pri tem zrastel za glavo vije, — kako bom postopal z najemniku! Strogo, pa pošteno! — Oba stara pa bosta sedala pri vhodu in bosta pritiskala električni gumb za odpiranje vrata. To je že znala tudi Frida. Mina pa bo obdržala še nekaj hišnih opravil in nekaj perila. Mogoče bo tudi v hiši kako stranka hotela imeti oprano perilo.

V Mininem srebu so se zbudila upanja. Prišla so kar čez noč, kot blagodejen dež na žejno polje. Zapuščena njiva znova zeleni, življano cvetlice in hočejo eveti.

Bilo je že pred štirimi tedni, ko se je v velikih skrbeh plazila ob hišah, da je prišla na dvorišči neke restavracije, kjer je v kokeru nagrabila sesedene ostanki kave. Tudi druge prepade žene in otroci so prihajale. Za krijo se ji drži Frida in joka.

— Počakaj samo, da pride domov, — jo tolazi. — Skubala bom kavo.

Toda nič se ji ni mudilo, kajti groza je je bilo pred temno kletjo.

Tam sedi starci oče, z obema rokama si podpira glavo in ima upre oči vedno na en prostor.

Y kotu stoka mati in z jokom se meša zmerjanje. Sedemindvaj-

set let so stanovali tukaj, sedemindvajset le! Zdaj že drugi mesec niso mogli plačati najemnine in neusmiljena gospodinja jih je že postavila na ulico, starca copernica, gospodična Kašča, kim je kupila hišo. Berta naj bi ji bila tedaj zavila vrat in prav bi bilo! Vrženi so bili na ulico, kot potepuh!

Tedaj pa je Artur letal okrog, kot bi si ob steno hotel razbiti glavo.

Mini se ni prav nič mudilo v klet. Sama je bila tako obupana. Žalostno pogleda Frido in ji gladi lase. Samo, da bi Frida imela kdaj boljše; oh, samo, da bi bila sita!

Vsa izgubljena je v svojem premišljevanju.

Tedaj pa se ustavi pred njo neka gospa, držeč dve deklici.

Minine oči se zjasnijo in začedno gleda.

Gospa se nasmeje in pravi:

— No, Mina! Ali nas nič ne poznate?

Zdaj se Mina zave. To je bila vendar gospa Malnerjeva! In to lepo, mlado dekleete!

(Konec prihodnjih.)

ZGODOVINA ROKAVICE

Rokavica, ki je danes bolj ali manj predmet spremnijočih se mod in luskuz, je spočetka ustvarila potrebo po zavarovanju rok. Nosili so jo samo moški, in sicer že v grškem starem veku in začetku zoper trne na lov v in pri težkem delu. Tudi pri jedi so stari ljudje imeli naprstnike, ker so vroče jedi z roko nosili v usta.

V srednjem veku je postal rokavice del "ceremonijalnega oblačila". Škofovski rokavice so imeli na hrbtni zlat križ in zlato vezivo ob zapetju, vladarske rokavice so bile iz purpurnega ali žumenega blaga in so imele seveda vdelanega istotako mnoga zlatega veziva draguljev in biserov. Vitezi so nosili spocetka iz kovine spletene pozneje iz jeklenih ploščic izdelane rokavice, ki so se prilegale oklepom. Znotraj so bile te rokavice seveda iz finega usnja.

Ženske rokavice so prišle v mode šele v 13. stoletju, ko so začela izginjati ženska oblačila s širokimi rokavi, ki so lahko varovali roko zoper mraz in obsežni plasti. Takrat je prisel v modo med ženskami tudi lov s sokoli in ta je zahteval usnjenje rokavice, da je bilo mogoče sokola z njegovimi ostrimi kremplji nositi. Kmalu potem se je pojavila seveda tudi elegantna, bogata okrašena damska rokavica. V 14. stoletju so dame nosile svoje rokavice že koketno — v roki namest na roki. Seveda pa ni manjkalo tudi rokavice, ki so rabile zgolj vsakdanji rabi.

Čas in oseba se močno zrealita v rokavieh, ki so nam ohranjene in jo gladiti po hrtnu, kot se ne bi bilo nič zgodilo.

Režekova se prestraši. Da bosta šla? Za božjo voljo, ako gresta in Mine ne bo več, kdo pa ji bo dajal denar? Samo nekaj nerazumljivega godninha in maje z glavo.

Oče Režek široko odpre oči.

— Tudi ti hočeš iti, Mina? Vsi nas zapuščajo — vti vti!

— Žalostno govesi glavo in iz oči mu tečejo solze.

Mina se skloni k njemu, rekoč: — Ne, oče, vas ne bom zapuščila.

Tedaj pa Režek prime za njeno roko, jo boža, se nasmeje in sinovo pobožno po licu.

Vsi se drenjajo okoli Mine, tudi Režekova, ki se prične smejati in jo gladiti po hrtnu, kot se ne bi bilo nič zgodilo.

Celo Eli se ni več kremžila. S priljubljenim obrazom se drži svoje svakinje za roko. Njene zvite oči so videle dovolj; vedela je dobro, kdo edini je še imel besedo pri hiši.

Poletni prah je ležal po Gubčevi ulici. Doli v kleti je bil več letni prah; prah več zim in poletij, ki se je takoj dvignil, sko je kdo le premaknil stol. Noben solnčni žarek ga ni obseval, nobena sapa ga ni odpihala.

Mož, ki je Arturju pomagal nositi pohištvo, je preklinjal, kajti venomer je moral kašljati in dihati. Oba sta bila črna v obrazu in sta komaj dihalo in kaj videla.

Na ulici je stal voz, v katerega je bila vprežena suha kljusa. Tudi Mina pomaga nositi. Okoli voza je bila grača otrok, pa tudi odrasli možje in žene so postajali in stali v večji oddaljenosti ter zanj.

Režekovi, ki so stanovali v tej kleti petindvajset let, so se sestili. Kaj takega pa še ne! Zadnje čase so že vti pozabili Režekove, zdaj pa se vti zanimajo za nje.

Da so ljudje mogli tako prepasti! Marsikateri, ki je sedaj gledal, se je že dobro spominjal, kako je pred več leti čedni, sedaj pa sključeni Režek, gibično skočil s kočije, ko se je pripeljal s posake. In vti so še vedeli, kako lepo črno poročno obleko je imela nevesta in na glavi rmen venec, ki je bilo tako velik kot zadnje kolo pri vozu.

Prevč visoko so živelji — da, da, vsles tegu gride vse tako!

Mina se ne briga za zjajala. Pridno pomaga, nosi dviguje in svojemu možu zapoveduje: — Postavi to tukaj, to tam. — Vsa rdeča je v obraz in pomlajena.

S tako lahkim sreem se še ni nikdar scila. Pred očmi ji vedno stoji lepa, nova hiša na voglu Poljanske ulice, kjer bodo sedaj stanovati. Sedaj bodo nekaj časa stanovati za poskušnjo, kajti gradbeni družbi jim je dala stanovanje in službo hišnega oskrbnika, aka se izkažejo, da so kos svoji nalogi, bodo mogli za vedno ostati.

Sama bo že skrbela za to! Njeno srce je polno upanja. Ta služba je bila kot nalača za Arturja. Za to je bil dovolj močan, da je nadzoroval hišo, hodil po stopnicah in hodnikih.

— Boš videla, — je rekel svoji ženi in pri tem zrastel za glavo vije, — kako bom postopal z najemniku! Strogo, pa pošteno!

Oba stara pa bosta sedala pri vhodu in bosta pritiskala električni gumb za odpiranje vrata. To je že znala tudi Frida. Mina pa bo obdržala še nekaj hišnih opravil in nekaj perila. Mogoče bo tudi v hiši kako stranka hotela imeti oprano perilo.

— Boš videla, — je rekel svoji ženi in pri tem zrastel za glavo vije, — kako bom postopal z najemniku! Strogo, pa pošteno!

— Počakaj samo, da pride domov, — jo tolazi. — Skubala bom kavo.

Toda nič se ji ni mudilo, kajti groza je je bilo pred temno kletjo.

Tam sedi starci oče, z obema rokama si podpira glavo in ima upre oči vedno na en prostor.

— Počakaj samo, da pride domov, — jo tolazi. — Skubala bom kavo.

Toda nič se ji ni mudilo, kajti groza je je bilo pred temno kletjo.

Tam sedi starci oče, z obema rokama si podpira glavo in ima upre oči vedno na en prostor.

— Počakaj samo, da pride domov, — jo tolazi. — Skubala bom kavo.

Toda nič se ji ni mudilo, kajti groza je je bilo pred temno kletjo.

— Počakaj samo